

СТАНОВИЩЕ

относно дисертация на тема „Публично-частно партньорство /административноправни аспекти/” на Деяна Димитрова Марчева, докторант на самостоятелна подготовка към Юридически факултет на СУ „Св.Климент Охридски”

от **Проф. Д-р Любен Караниколов**, член на научното жури за присъждане на научна и образователна степен „доктор по право”, назначено със заповед на Ректора на СУ „Св.Климент Охридски”

1. Представеният дисертационен труд е първото изследване в нашата правна литература, посветено на административноправните аспекти на публично-частното партньорство. Обемът на дисертацията е 216 страници и обхваща въведение, три глави, заключение и библиографична справка на използваната литература (вкл. българска и английска). Авторефератът дава вярна представа за съдържанието и приносите на научния труд. Налице е необходимият брой публикации в научни издания по темата на дисертацията. По темата на дисертационния труд има три научни публикации – две на български език в сп. „Съвременно право” (2007 и 2011) и една на английски език в чужбина (Annual Review of Social Partnerships, 2011, London).

2. В уводната част ясно са формулирани целите и задачите на изследването, очакваните резултати и избраната методология.

Първата глава е посветена на понятието за публично-частно партньорство като са изследвани неговото възникване и същност. Дисертантът очертава и границите на правния институт, като

отграничава публично-частното партньорство от обществени поръчки и други договори на публичния сектор. От теоретична гледна точка важно е изясняването на общите смислови полета между новия за българското право институт на публично-частното партньорство и класическото понятие за административен договор.

Втората глава е централна и включва задълбочен критичен анализ на действащата правна уредба на институционализираните ПЧП (смесени дружества и МИГ) и договорните ПЧП (концесии). Тук е хвърлена светлина както върху концептуалните проблеми в нормативната регламентация (подзаконов характер, анахроничност, несъответствие с европейските принципи), така и върху конкретни несъвършенства и празноти в уредбата (липса на диференциация в сроковете, липса на материалноправни критерии за съответствие с публичния интерес и т.н.). Направените препратки за това как са уредени отделни въпроси в законодателствата на други държави-членки на ЕС свидетелстват за сериозни сравнителноправни изследвания. Критичният анализ е задълбочен и демонстрира познаване както на концептуалните проблеми, така и на детайлите в правния режим на публично-частните партньорства.

Третата глава извежда насоките за усъвършенстване на българското законодателство в областта на публично-частните партньорства. Обоснована е необходимостта от разширяване на територията на административното право в института на публично-частното партньорство. Посочени са конкретни административноправни институти, които биха могли да бъдат приложени за целта – вкл. индивидуален акт за съответствие с публичния интерес, обществено обсъждане, специализиран административен орган за управление на публично-частните партньорства в България. Формулирани са и

конкретни предложения de lege ferenda, които имат практическо значение за бъдещото законодателство.

Заключението систематизира резултатите и изводите, достигнати в хода на изследването и обобщава предложенията de lege ferenda.

3. Дисертационният труд съответства на изискванията на Закона за развитие на академичния състав в Република България за присъждане на образователна и научна степен „доктор” по право. Следва да се отбележат най-важните приноси моменти, които включват създаване на нова конструкция от знания за публично-частните партньорства като правен институт, обосноваване на ролята на административното право за защита на публичния интерес в ПЧП, и предложенията за усъвършенстване на законодателства (вкл. предметен обхват на ПЧП, частна инициатива за създаване на ПЧП, индивидуален административен акт за съответствие с публичния интерес, обществени обсъждания, мерки за защита и др).

Като всяка първа научна разработка и дисертационния труд на Деяна Марчева, посветен на публично-частното партньорство носи несъвършенства и може да се подобри в бъдещи публикации. Интерес би представлявало на основата на дисертационното изследване да се помисли за лекционен курс, в които за бъдат изведени принципите на института, основните средства за защита срещу посегателства върху правата на участниците в партньорството, особено в борбата с корупцията и защита на публичния интерес.

Извън препоръките следва да се приеме, че дисертационното изследване свидетелства за наличие на научен потенциал и с оглед на гореизложеното в качеството на член на научното жури давам **положителна оценка** на дисертацията на Деяна Димитрова Марчева

„Публично-частното партньорство /административноправни аспекти/” за
присъждане на научно-образователна степен „доктор по право”.

гр. София

проф. д-р Любен Караниколов